

B — the Upland Dinaric Karst — Trnovski gozd — and glaciokarst of the Western Julian Alps — Mt. Kanin. Avtorja: dr. J. Kunaver in dr. P. Habič, 29. strani in 11 kart). Oba potopisa bosta lahko koristila tujim geografom, ki bodo potovali približno po opisanih poteh.

Referati, prebrani na simpoziju, so bili po splošnem mnenju na višji strokovni ravni kot na prejšnjih zasedanjih komisije. Prednost manjšega števila prisotnih (25–40) se je pokazala v zelo živahni in zanimivi diskusiji. Simpozij je pokazal, da so kvantitativne metode pri raziskovanju kemične erozije vsaj pri mlajših krasoslovcih že povsem prevladale. Na simpoziju smo izvedeli o novih metodah, recimo s pomočjo mikroskopske analize površja kamna (M. Kupper), z merjenjem obsega razpok v kamnolomih (G. T. Warwick). Izvedeli smo za nove dejavnike, ki vplivajo na kemično korozijo in ki jih moramo analizirati. Skratka, raziskovanje kemične korozije postaja vedno bolj zahtevno in specializirano. V zaključkih panelne diskusije, ki bodo objavljeni v ustreznih mednarodnih glasilih, smo sicer poudarili potrebo po kompleksnejših raziskavah in preciznejših metodah, toda oboje bo še vnaprej v veliki meri odvisno od splošne raziskanosti krasa. V Sloveniji imamo za te raziskave prednost v večjem številu vodomerskih postaj na kraških rekah, zaostajamo pa v pogledu raziskovanja izoliranih geofaktorjev.

O zborniku simpozija, ki bo nudil najnovejši vpogled v to panogo po svetu in ki ga mora objaviti organizator, bo lahko poročal prihodnji GV. Še pred njegovim izidom pa lahko trdimo, da pomeni ljubljanski simpozij novo afirmacijo jugoslovanskega in slovenskega krasoslovja, kar so izrazili tudi najvidnejši prisotni svetovni krasoslovci (kot M. M. Sweeting, J. Nicod, G. T. Warwick, V. Panoš, J. Roglič). Simpozij je bil koristen tako za komisijo, ki je bila ustanovljena skupno z mednarodno speleološko zvezo med 4. mednarodnim speleološkim kongresom l. 1965 v Ljubljani, kot tudi za jugoslovansko krasoslovje in krasoslovce, ki so udeležencem predstavili svoj kras in svoje rezultate.

I. Gams

Prvi jugoslovanski simpozij o geomorfološkem kartiranju od 20.—21. oktobra 1975 v Beogradu

Že v resoluciji 8. kongresa jugoslovanskih geografov v Skopju leta 1968 smo se zavezali, da bomo pristopili k izdelavi geomorfološke karte Jugoslavije. Ker pa ni bil določen za izvajanje tega sklepa odgovorni organ in ker ni bila sprejeta ustrežna zvezna tema, se stvar ni premaknila z mrtve točke. Končno je oktobra 1975 Geografski institut Jovan Cvijić v Beogradu sklical dvodnevni jugoslovanski simpozij o geomorfološkem kartiranju. Od Slovencev smo se ga udeležili trije, dr. M. Sifrer, dr. P. Habič in pisec tega poročila.

Referati, prebrani na simpoziju, so pokazali, da je bilo v Jugoslaviji zadnja leta le izdelanih nekaj običajnih geomorfoloških detajlnih kart. D. Manaković in T. Andonovski iz Skopja sta pokazala karto v merilu 1:100.000, kjer sta preizkusila znake za oblike iz mednarodne geomorfološke karte. A. Bogar iz Zagreba je prikazal detajlno geomorfološko karto za del Baranje, ki jo je izdelal po madžarski koncepciji. M. Marković je geomorfološko kartiral širše področje Orjena. Poleg teh običajnih geomorfoloških kart so bile predstavljene tudi nekatere posebne ali delne geomorfološke karte. Peter Habič je prikazal delo pri izdelavi slovenske speleološke karte. Mnogo diskusije je vzbudila karta nivojev I. Klajna, inženirja iz Zagreba, ki je za potrebe petrolejske industrije izdelal v sodelovanju s tujim strokovnjakom karto nivojev severozahodne Hrvaške in sosednjih slovenskih področij. Pri tem je uporabil metodologijo, ki je bila v slovenski geomorfološki praksi v ospredju pred desetletji, a je zanjo nato zanimanje upadlo. Namen karte, ki jo je predstavil V. Klajn, je spoznanje vertikalne razčlenjenosti geoloških struktur za potrebe iskanja naftnih virov. Da ima tudi jugoslovanska geologija interes za geomorfološko kartiranje, je na simpoziju s svojim referatom dokazal M. Marković, ki je predložil koncept jugoslovanske

geomorfološke karte v velikem merilu, rekoč, če nam geomorfologi ne nudijo enotne sheme, jo moramo izdelati sami.

Diskusija je pokazala, da se javljajo med jugoslovanskimi geomorfološkimi centri iste razlike v pojmovanju geomorfološkega kartiranja in geomorfologije vobče, kot se javljajo pri delu Komisije za geomorfološko snemanje in kartiranje pri Mednarodni geografski zvezi (O koncepcijah in stanju geomorfološkega kartiranja v svetu je na simpoziju referiral I. Gams). Delo za unificiranje legende za jugoslovansko geomorfološko karto v merilu 1:100.000, ki smo si jo zadali v sklepu simpozija, bo zato zahtevalo dolgotrajnega dogovarjanja in bo prvi preizkusni kamen jugoslovanskih geomorfologov pri iskanju skupnih stališč.

Poleg unificiranja legende za karto 1:100.000, ki bi jo morebiti lahko izvajali obenem z geološkim kartiranjem, zahtevajo sklepi simpozija tudi izdelavo geomorfološke karte Jugoslavije v merilu 1:500.000 ter 1:2.500.000. Geomorfološka karta v malem merilu je potrebna že zaradi ugleda v inozemstvu, kjer izdajajo take karte tudi za področje naše države. Zaključki simpozija pozivajo geomorfologe, da naj pri terenski analizi izdelujejo datajne geomorfološke karte, »ker s tem poglobljajo znanje o kompleksnem ozemelskem povezovanju pojavov in povečajo uporabnost izsledkov tega dela«. Obenem se zaključki obračajo na planerske službe, da ob večjih posegih v naravo oskrbijo tudi geomorfološke karte. Take karte smo pogrešali tudi pri komisijskem ogledu terena HC Kobarid, ki smo ga novembra 1975 izvedli po sklepu 10. zborovanja slovenskih geografov v Bovecu. Glede koncepcije geomorfološke karte velikega merila je simpozij zaključil dvoje: da naj bo izhodišče za jugoslovansko legendo mednarodna geomorfološka koncepcija, in da naj »vključi tudi elemente aktualnih geomorfoloških procesov, ki prizadenejo naši skupnosti škodo«. Za ta dodatek se je simpozij odločil tudi po zaslugi referata R. Lazarevića o potrebnosti geomorfološkega kartiranja za gozdarstvo. Referat je imel naslov: »Kvantitativne geomorfološke karte«.

Za izvršitev zadanih nalog je simpozij izvolil komisijo, ki naj deluje pri Geografskem inštitutu Jovan Cvijić v Beogradu, ter ji določil roke. Iz srca želimo, da sklepi ne bi ostali na papirju.

I. Gams

Mednarodna razstava hidrogrfskih kart v Budimpešti

Pod pokroviteljstvom ministrstva za kmetijstvo in prehrano L. R. Madžarske je Državni urad za geodezijo in kartografijo organiziral pod vodstvom prof. dr. Sandorja Radoja 14. mednarodno razstavo kart in kartografske literature in obenem priredil krajši simpozij o hidrogrfskih kartah. Prva tovrstna razstava je bila že v l. 1962 in je obravnavala nacionalne atlase, tej so nato z enoletnimi presledki sledile še razstave o prometnih, turističnih in šolskih stenskih kartah, šolskih atlasih in globusih, mestnih načrtih, kartah izrabe zemljišč, populacijskih kartah, kartah transportnih sredstev, nacionalnih atlasih, ekonomskih in zgodovinskih kartah, avtomatiki v kartografiji, splošnih geografskih kartah in slednjič od 25. 11. do 5. 12. 1975 še razstava hidrogrfskih kart. Na njej je s kartografskimi eksponati sodelovalo kar 23 držav z vseh petih celin (Argentina, Avstralija, Belgija, Jugoslavija, Kanada, Čad, Češkoslovaška, Ciper, ZR Nemčija, Finska, Francija, Vel. Britanija, Madžarska, Italija, Obala Slonove Kosti, Japonska, Nizozemska, Romunija, Sovjetska zveza, Španija, Švica, Turčija in Združene države Amerike ter Združeni narodi s prispevkom o porečju reke Mekong). Jugoslavijo je zastopal na tej razstavi Geografski inštitut pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti v Ljubljani. Prikazali smo štiri večbarvne tematske karte o poplavnih področjih ob Pšati, ki so bile objavljene v XV. knjigi Geografskega zbornika v razpravi: »Geografske značilnosti poplavnega področja ob Pšati«. Avtor tega poročila je tudi poročal o tematskih kartah, ki prikazujejo poplavna območja.

Glede na vsebino so bile na razstavi karte razdeljene v štiri skupine: hidrogrfske (20 eksponatov), hidrogeološke (18), karte vodnih akumulacij (13) in